

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

<p>Előfizetési ár: Éves ávre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona. Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.</p>	<p>Felolvas szerkesztő: WITTINGER ANTA L. Kiadó és laptulajdonos: FEIGL GYULA A.</p>	<p>Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadótulajdonos hoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők Nyilvtér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint</p>
---	---	--

Hajnalodik.

Ha elfogulatlan szemmel végig tekintünk városunk társadalmán s annak mindennemű és irányú mozgalmán, egy épen nem kecségető kép tárul fel előttünk. A vidéki városok különféle társadalmi ferdeségei tán sehol sem működnek oly békésül s annyira makacsul mint nálunk. Rosszul esik tán, ezt ennyiszor hallgatnunk; de ne resteljük hibáinkat bevallani: az őszinte beismerés a javulás első és főfeltétele.

Igaz, történtek már kísérletek aziránt, hogy eme társadalmi visszasságok legalább enyhítessenek; megpróbálták az egymáshoz való közeledést nem egyszer, nem kétszer, de sokszor. Hanem alig indult meg valamely üdvösebb mozgalom, nyomban rá lö. tötte fejét a reakció, a kontremine, hol egyeseknél, hol apróbb társaságoknál, akárhányszor cupán csak azért, mert a jó idea nem emitt, hanem amott látott napvilágot. Hogy ily körülmények közt legtöbbet maga az igaz ügy s vele maga a társadalom veszített, azt fölösleges fejtegetni.

Az éles ellentétek ujabban örvendetes módon és határozottan tünekezni kezdenek. Közönségünk lassacskán belátja, hogy a tömörülés, az együttműködés, a közügyeknek közös erővel és személyi czéger nélkül való szorgalmazása sokkal előbb és sokkal biztosabban vezet eredményre, s hogy valamely ügynek egyes személyekhez való kötése a legtöbb esetben szinte provokálja az ellentállást. Így is van ez rendén: a társadalom maga vezéreljen, irányítson s ne vezettesse magát; a társadalom maga álljon élére minden közhasznú mozgalomnak, munkálkodjék együttesen s lássa ebben a saját maga együttes hasznát.

Ezen beláthatatlan üdvös eredményű állapot

megrögzítése és megszilárdítása a sok kisebb tényező mellett két főfeltételtől függ:

1. *Teremtünk a szá valódi és legszebb értelmében vett társadalmat s ebben egészséges társadalmi életet!*
2. *Építsünk egy otthont, a hol ez a társadalom találkozhassék s a közjólét érdekében munkálkodhassék!*

Aki azt hiszi, hogy városunkban van „igazi” társadalom s társadalmi élet, az nagyon téved.*) Vannak ugyan egynémely egyesületeink, kisebb társaságok, de a legtöbb ember csak magának él, avagy a családjának, vagy saját egyéni céljainak. Foglalkoznak amott közügyekkel is, de annyiféleképen, a hányféleké az egyesületek s társaságok. E mellett ezek rendszeren rövid lélekzetűek vagy pedig minduntalan újabb metamorfózison mennek keresztül s ép azért egyikök sem alkalmas egy olyan társadalmi életnek megteremtésére, a milyen egy ennyi intelligenciával bíró városról feltételezhető.

De vigasztalódjunk: nálunk is megvirrad még. Örömmel konstatalhatjuk, hogy egy ilyen együttérző, együttműködő társadalom megteremtésének a szükségét mind szélesebb körben kezdik érezni és belátni. Hosszú tengődés és vajadás után végre mégis megindult a mozgalom, melynek célja: a sokféle széteszött s majdnem ugyanannyifelé hűző töredéktársaságokat egy fedél alá hozva, igazi társadalmat s ebben egészséges közszellemet, gyarlóságoktól ment társadalmi életet létesíteni.

A dolog lényege azonban nem abban rejlik, hogy honnan s mily cég alatt indult meg e mozgalom; a fő a cél mibenléte. A cél pedig ez: „Egyesüljön közönségünknek minden erre hivatott tagja; alakítson a nagy közösségben felekezeti, politikai s minden egyéb színezet nélkül egy olyan kisebb társadalmat, a mely éltető eleme, jó példaadója, lelkiismeretes vezetője legyen az egész öszszességnek.

*) Ugy sem hiszi senki. (Szork.)

Hogy e mozgalom épen a „polgári kör”-ből indult ki, az nagyon természetes. A kezdeményezés, de még a végrehajtás is ennek a testületnek mintegy kötelessége. A „Kath. Kör” — legyünk őszinték — nem alkalmas erre, nem alkalmas már címénél fogva sem. Ily szép eszme megtestesítésénél a felekezeti jelleget s a címből egy kis erőszakoskodással könnyen következtethető mellékcélnek még a gyanúját is kerülni kell. Ép azért általam igen nagyra becsült M. B. úrnak ama terve, a mely más elemeknek a „Kath. Kör”-be való belépését szorgalmazza, hiú kívánság. Ne tessék a a dolgot félreérteni; nem tisztán a felekezetről van szó. A kik a „Kath. Kör”-t ily címmel megalakították, nagyon jól tudták, hogy miért tették ezt. Az a Kör nagyon jó azoknak, a kik számára létesült s meg is érdemli, hogy támogattassék, hogy éljen és viruljon. De azt ne kívánja senki, legkevésbé pedig maga a „Kath. Kör”, hogy oly elemek vegyüljenek beléje, a melyek miatt a Kör multja ismét jövővé lesz s a mostani elem — mint annak idején — megint zúgolódjék visszavonuljon s kiváljon egy újabb . . . „Kath. Kör” alakítása céljából.

Nekünk a társadalmunk újjászervezésére egy általános egyesületre van szükségünk, a melyben mindenkinek van szabad szava, egyforma joga s egyenlő kötelessége. Ne nézzük hát a címet, hisz az mellékes; ne magyarazzunk félre semmit sem; de nézzük mostani társadalmunk mostani állapotát! Vessünk számot magunkkal: akarjuk már egyszer a magunk javát is, ne mindig a más kárát! Fogjunk kezét ne csak udvariasságból, hanem igaz lélekkel a közjó iránt való szeretettel! Egyesüljünk mindnyájan s teremtünk egészséges társadalmi életet! Vajjon az újjászervezett „polg. kör” elérte ezt a célt, az a jövő titka.

S most önként előtérbe tolikodik a második

TARCZA.

Az „illender”.

Irta: Benedek Elek.

A gyorsvonat bekanyarodott az Olt völgyére s fűtlyentve száguldott el Alsó-Rákos mellett. Az ebédli kocsiiban épp akkor szolgálták fel a feketekávékat az ide-oda dülöngélő pincérek, aminek nagyon örültek az utasok, mivelhogy végre rágyújthattak. A férfiak is, az asszonyok is. Finom szivarok és cigaretták füstje, illata töltötte meg az ebédli kocsit. Több volt a cigaretta, mint a szivar. Ami annyit jelent, hogy az utasok nagy része oláhországi meg erdélyi volt. Az oláh dámaik veresnyit füstöltek az urakkal s mind franciául társalognak, ezzel mutatván, hogy ők — oláhok. Aminthogy némely emberről a német beszédből tudod meg — magyar voltak.

Az egész kocsiiban egy asszony volt, aki nem cigarettázott. Fialat, alig húsz éves lehetett, vele szembe állt egy úr, valamivel túl a harmincon, nyilván az asszonyka férje. Az utasokkal nem törődtek, az asszonyka csak nagy ritkán vetett lopva egy-egy pillantást a cigarettázó asszonyokra, de épp oly hirtelen le is sűtötte a szemét, fülget pirult: nem kellett ahhoz nagy arcismeret, hogy az iruló-piruló asszonyka nem rég állhatott a pap előtt. Tán épp az előző napon. Zavartan tett cukrot az ura kávéjába, a kelleténél többet, de ez igazán mindegy volt; több, kevesebb — Zoltán úrnak felsége-sen izlett a kotyvalék. És fogván egyik kezével az asszonyka kezét, édes boldogau merült el lelke, szeme a gyönyörű képbe, mely az ablakon át eléje tárult s mely sohasem volt oly szép, mint most. Megilletődve mondta az asszonyknak:

— Itt kezdődik az én hazám. Az én kicsi hazám. Ugy-e szép?

Fenséges szép. De jó, hogy hallgattam reád . . .

— Ha elmondanám — folytatta Zoltán — hogy minő emlék köt e tájhoz, éppen ehhez a helyhez ahol most elhalad a vonat — — —, nem hinnéd el!

Az asszonyka adta a tapasztalat, ami igen jól állott neki.

— O tudom. Elmondjam helyetted?

— Kiváncsi vagyok rá!

— Nos, Zoltán úr, mikor még alig pelyhedzett az álla, itt kóborolt az erdőben, puskával a vállán, aztán kikerült az Olt mellé s a mint ábrándozva üdöngött a parton, egyszerre csak mit lát — —

— Nos mit?

— Azt a bizonyos süldő leánykát, fehér pettyes karton ruháskában. Szóke volt a haja. Nefejejték a szeme. Megpillantani s megszeretni egymást: mindez egy pillanat műve. Nem úgy volt?

Zoltán úr önkéntelen fölnevetett. Az utasok mind oda néztek, de ő ügyett sem vetett rájuk, közelebb hajolt az asszonykához és mélyen a szemébe nézett.

— Ugy volt, ahogy maga mondta, csak hogy nem itt történt az. Ide más emlék köt, ezt maga ki nem találja kedvesem. Igen én jártam itt, sokszor, nagyon sokszor. Egy nap huszszor is végigmentem az Olt partján, itt ni, éppen itt, meg vissza, de a vállamon nem volt puská. Egyéb volt. Egy nagy, idomtalan nagy vaslapát . . .

Most az asszonyka nevetett föl.

— Vaslapát! Megint bolonddó akar tenni, Vigyázzon!

— Ismétlem, egy nagy vaslapát. Amott valahol, most már nem kapja szemem a helyét, de majd folke-resem egyszer — volt egy nagy homokbánya. Es állott

ottan sok-sok szekér. A szekerek mellett emberek. Mindnek kezében vaslapát volt. Versengve hányták a homokot a szekerekre, mivelhogy minden szekér homokért fizettek két piculát. Annyit, a mennyit most én itt a picének adok. Aztán mikor szünlitig teltek a szekerek, biztatta kiki a lovát, mind első akart lenni a töltésen, hogy hamarosan lehányja a homokot, aztán vissza ismét a bányába. Adtak minden szekér homokra egy bádóg lemezt: minden lemez húsz krajcárt ért. De nagy pénz volt ez!

Mondta az asszony halkán, suttogva:

— Maga is hányta a homokot . . .

— Én is. Az apám is. A testvérem is. Mind itt voltak. Ah, ha látta volna maga, de serény egy munkás voltam én! Az apám biztatott: csak rajta-rajta. Itt a jó alkalom. A munka nem szégyen. Majd a kollegiumban, de jól fog esni, ha lesz egy pár piculát, amit te szereztél!

Kigyult arccal suttogta az asszony:

— Tovább, tovább!

— Pünkösöd után volt. Fenséges szép idők jártak.

Kint hálunk Isten szabad ege alatt. Mintha leköltözött volna a csillagos ég a földről: az Olt mentén mindenütt tűz világolt, a tüzek körül férfiak, asszonyok, növendék fiúk kuporogtak, heverésztek, főtt a puliszka. pirult a fanyársra huzott szalonna s folyt a nótázás, a mese-mondás. De sok szép mesét tudtam akkor! Aztán amihez egész nap nem jutottam, meglehetősen durva papírba valami barnás dohányt göngyöltettem, rágyújtottam s fújtam a füstöt a tűzvilágába és — ábrándoztam.

— Rólam, ugy-e?

— Igen, igen . . . Szóke haja volt, mint magának . . . Igen, igen, ilyennek képzeltem . . .

— O maga kétszín! No — csak tovább.

— Még most is érzem annak a dohánynak az il-

kérdés. Ennek a társadalomnak alkalmas találkozó helyre, otthonra van szüksége, a hol mindenképen jól érezze magát, a hol gondolatait kicserélje, ideáit megrostálja, a közügyeket együttesen megvitassa s aztán egyesült erővel eredményre vezesse. Ez otthon legyen mintegy melegágya mindentéle üdvös társadalmi mozgalomnak. Ha egy eszméért akarunk lelkesedni s lelkesíteni, azt ne tegyük tífzélé; a megosztás s az azzal járó variálás megöli a legjobb ideát, a legmagasztosabb eszmét is.

Hány szép gondolat ment már veszendőbe, mert mire a különféle apróbb társaságokon végig menve a kiinduló ponthoz visszakért, nem egyszer merő ellentéte, legtöbbször pedig ép a lényegében elütő variációja lett az eredeti eszmének? Hány közérdekű nemes törekvést fojtott meg már csírájában az erők sokfelé való szétforgácsolásában rejlő tehetetlenség? Hány jótékony célú, közhasznú, vagy egyéb nemes szándékú mozgalom rekedt meg útközben egy alkalmas, tisztességes helyiség hiánya miatt?!

S ha vagy egyszer valósult is valamelyes dolog, az csak elkerülhetetlen vagy anyagi áldozatok árán volt keresztülvihető, a mely áldozatok mindenkor az anyagi eredmény rovására voltak hozandók. Vegyünk például csak egy jótékony célú irodalmi vagy művészeti estélyt. A kik efféléknek a rendezésére vállalkoznak, nyúljanak előbb jó mélyen a tárcájukba; 300—400 korona épen csak hogy elég puszta magának a leginkább igénybe vett helyiségnek, a teremnek türethető tételére, nem is szólva a közvetlen közelében levő legszükségesebb mellékhelyiségek megmondhatatlan állapotáról.

És ha ilyesféle mozgalmink, szellemi s egyéb szórakozásaink deficitel végződnek, ne keressük annak okát mindjárt a publikumban, az együttérzés hiányában vagy közönségünk széthúzó hajlamában, közömbösségében. Nem vagyunk mi olyan rosszak, mint ahogy sokan mondogatni szeretik. Megvan bennünk az érdeklődés, a jóakarát, a tehetség s a társadalmi kötelességek érzete is. De elvège az ember önző lény: csak oda járogat szívesen, a hol mindenképen jól érzi magát. Ha pedig a találkozó után mindenkor egy bizonyos, hetekre kiható diszszonancia marad hátra az emlékezetben; ha az együttléti jóleső érzését csak egy lépéssel odább már a külsőségekből származó . . . undor érzete teszi tönkre; ha szemünk, tudónk, egész testünk egészségét azokban a füstös, szellős s a tisztatlanság tulzó fokán levő mellékhelyiségekben valósgos merényleteknek vagyunk kénytelenek kitenni: csoda-e, ha e helyiségtől szívesen távol maradunk, ha óva tartozkodunk tőle s szinte lázunk attól a gondolattól, hogy nekünk ott egy estét, pláne egy egész éjszakát kell végig szenvednünk?!

És mi az eredménye ennek? Megbomlunk, elszakadozunk, széteszölünk tífzélé is, mert ezen a bálháznak csúfolt páratlan helyiségen kívül nem áll rendelkezésünkre egyetlen egy, legalább nagyságra nézve megfelelő helyiség sem. Társadalmunk szétbomlásának kilenc tízedrészében ez a szomorú körülmény az oka.

Ezen, kérem, segíteni kell, még pedig sürgősen, még mielőtt látszólagos nembánomságunkba belecsontosodtunk. Kőszeg városa közönségének égető szüksége van egy tágas, jól szellőztethető, minden modern higiéniai és esztetikai követelménynek megfelelő épületre, melyben a társadalom ott-hont talál, békés haracteret minden vitás társadalmi

ügy elintézésére, melegágyat minden nemes palánta ápolására, hajlékot, a hol mindnyájan kezet foghassunk a jó ügy érdekében, helyiséget, hol a jótékony s emberbaráti célokhoz haszontalan költségek nélkül is szolgálhassunk. „Építsünk Vigadót!”

Ennek megvalósítása tulajdonképen a városnak lett volna kötelessége. De ha a város már megrögződött a „lassan járj, tovább érsz” hü követésében, vegye kezébe az ügyet a nagyközönség. Építsen vigadót a társadalom maga!

Újvári örvendetes meglepetésként konstatálhatjuk, hogy a kezdeményezés ez iránt is megtörtént, még oly hathatósan s oly lelkesedéssel, hogy a leendő Vigadó ügyet még a legkezdet stádiumában is befejezett ténynek tekinthetik a kevésbé optimisták is. Nem hallgathatjuk el a kezdeményezőnek a nevét, a ki férfias, határozott kijelentésével megtörte a jeget: Unger Károly úr az érdem, a ki e hó 20-án egy jelentékeny összeg felajánlásával megtette az első határozott lépést a létesítendő Vigadó-épület anyagi biztosítására. Ez önzetlen nyilatkozat annyira lelkesítette a jelenvolt kis asztaltársaságot, hogy annak 8 (moudd nyole) tagja minden habozás és húza-vona nélkül kötelező igérettel azonnal 5600 (ötezerhatszaz) koronát hozott össze.

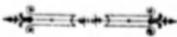
Az előzetesen hosszan megvitattott eszme pedig ez volt; *Építtessék könnyen hozzáférhető helyen, lehetőleg a központ közelében egy modern igényt kielégítő Vigadó, melynek emeleten legyen egy nagyobb és egy kisebb terem, s egyéb, esetleg valamely klub otthonául (alkalomadtán pedig éttermekül) szolgáló mellékhelyiségek; a földszinten legyen tágas, kényesebb izlésnek megfelelő és szívesen látogatott kávéház és vendéglő.**)*

A fent említett 5600 korona fényesen illusztrálja, hogy a Vigadó létesítésének eszméje nemcsak elvben fogadtatott el, hanem annak megvalósítása komolyan sürgöttetik. Tegyük magunkévé a komoly törekvést, terjesztjük az eszmét minél szélesebb körben! Iparkodjunk a részére megnyerni különösen azokat, kiknek anyagi körülményei az eszme pártolását áldozatok nélkül is engedik! Szövetkezzünk ez egyszer anyagi tehetségeinkkel is. Ama nyole lelkes adakozó jövedelmének tetemes részét ígérte; no de ne kérdezzük, ki mennyit adott. Adjunk minél többet s minél szívesebben. Meg fog térülni nemcsak az erkölcsi elégtétellel, s mit saját alkotásunk szemlélésénél érezünk, meg fog az térülni az idők folyamán amúgy is, mint jól kamatozó kölcsön.

Tegyük félre hát a megszokott latolgatásunkat, szűkkeblűségünket! Kőszeg városának szüksége van egészséges társadalomra, ennek pedig tisztességes hajlékra. A nagyközönség hozza létre az épületet, az majd megteremtí a társadalmat is, ha ez amúgy nem tudna létesülni. A szilárd akarát, a kitartást, a következetességet mindenre képes.

Erős a hitem, hogy mindkét eszme: a társadalmi élet és a Vigadó épülete rövid időn belül várakozáson felüli eredménynyel valósul. Ez lenne a legszebb jutalom, a melylyel a nagyközönség *önönmagát* jutalmazná meg. *Kárpáti.*

**) Hogy mennyire szeretjük mások eszméit félreérteni és félremagyarázni, azt jellemzően mutatja a mindjárt másnap szerkesztésű híre, mely szerint ez épületet a . . . „Casino” számára tervezetik.

Mondta az asszonyka:

— Érzem, kapadohány-illat. Szeretném, ha a fiatal urakat megkínálnád a magad cigarettáiból.

— Tudod-e, minek az illata ez!? Ez az illender! Istenemre, az.

Fölkelt az asztal mellől, egyenest az ifjakhoz tartott. Vitte a tárcáját is.

— Engedjék meg, fiatal barátaim, hogy megkínáljam.

Az ifjak meglepődve néztek az előkelő urra.

— Kérem . . .

— Na, ne sértődjenek meg. Cserébe kérek egy cigarettára való dohányt.

A diákok összenéztek: ez az úr megbolondult.

— Tessék, akár kettőt.

Zoltán úr izgatottan sodorintotta meg a cigarettát s gyermekek örömmel ment vissza az asszonykához.

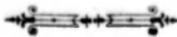
— És most gyujtsunk rá!

Az asszonyka végighúzta a gyufát a tartón.

— Isten neki. Hát gyujtsón rá. Vén gyerek . . .

És szállt, gomolygott a füst, az illender dohány füstje.

— És nem maradt senki az ebédli kocsiban. Csak Zoltán ur meg a felesége. Na meg a két diák . . .

latát. A nevére is emlékszem Illender-nek hívtuk. Akkor még német világ volt. Most belföldinek hívják. Milyen nagy dohány volt! S az illata! Ezek a cigaretták — ezek a szörnyü drága cigaretták — mind kapadohányból vannak ahhoz képest. Tudja ha még egyszer szivhatnék abból az illenderből!

Az anyuska mosolygott.

— Mi jó, hogy az idő mindent úgy megszépít!

Kivett az asszonyka egy cigarettát az ura ezüst tárcájából, oszt' a szájába dugta, s maga gyujtotta meg a gyufát is.

— Tessék, uram, gyujtsón rá. Nos? Nem finom az illata?

Mondta Zoltán bús lemondással:

— Semmiféle illata sincs.

— De hisz én érzem. Oly finom. Szinte kedvem volna rágyujtani.

— Tessék . . .

— Mit gondol!

Történt pedig akkor, hogy két ifjú lépett az ebédli kocsiba, külsőjükből itélve diákok. Leültek egy asztalka mellé, bört rendeltek, aztán elővették pakton tárcájukat s sodorintának jó vastag cigarettát. És rágyujtottak. És szállott a füst, elterült a kocsiban, megcsapta Zoltán úr orrát.

— Ez az illat! Istenem! — riadt tel Zoltán úr.

Ez az! Érzed?

Előfizetési felhívás.

A folyó év utolsó negyedének végén új előfizetést nyitunk lapunkra, a *Kőszeg és Vidéke*-re.

Lapunk iránya ezentúl is az lesz, ami eddig volt. Politikát nem üzünk, hanem a társadalmi, kulturális és közgazdasági élet kérdéseinek megvitásában keressük feladatunkat, arra törekedve, hogy a fölmerült kérdéseket alaposan és minden melléktekinet nélkül megvitassuk. E mellett híven referálni fog a lap a napi és heti eseményekről és arra törekedni, hogy korrekt magatartással és helyes irányával olvasóinak pártolását magának biztosítsa.

A *Kőszeg és Vidéke* újabb olvashatóbb betűkkel is jelenik meg. Kiadónk, számtal vetve ama körülménynyel, hogy a nyújtott lapartalom csak az esetben válhatik teljesen hozzáférhetővé, ha a nyomás elegendő nagyságu betűkből készül, új *garnmond-írást* szerzett be és azzal nyomja a lapnak már közel egyévi számait. A közönség bizonyára méltányolni fogja kiadónknak eme áldozatkészségét, még pedig azzal, hogy a *Kőszeg és Vidéke*-re minéi nagyobb számmal előfizet.

Lapunk minden héten csak egyszer, vasárnap jelenik meg.

Előfizetési ára:

egy évre 8 korona,

félévre 4 korona,

negyedévre 2 korona.

Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához küldendők.

A „Kőszeg és Vidéke”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

A Kath. Körből.

A Kör dec. 13-án választmányi ülést tartott. Visszapillantott multjára, s mint a jó gazda, lelkiismeretes ember, számtal vetett önmagával, mielőtt, nem ugyan a század utolsó éve, de az utolsó előtti év napja lehangyollik. Számtal vetett önmagával, vajjon létének alap gondolata alkalmas-e az egyesület tartására s nem olyan-e, mit az idők szele polyvaként hord el. Kedvező, szinte ünnepi hangulatot keltő a válasz. Mintegy lelkiismeretét vizsgálta meg, hogy mennyit valósított meg az alapgondolatból, mennyit haladott előre a szeretet munkájában. Azon szeretetében, mely nem abban áll, hogy szemet hunyjunk a velünk egyenlők miudegy tévedésével szemben, ez nem szeretet, hanem a mely felemelni akarja az alantabb állókat, a nélkül, hogy maga lesüllyedjen. Mely senkit ki nem zár, tautani is óhajtja azokat, kik a legszükségesebbeket eddig meg nem tanulták, vagy elteletették, úgy és oly eszközökkel, a hogyan egyelőre lehetséges: a szeretet melegt nagyou természetesen, azok érzik legjobban, kik ugyan erős meggyőződés alapján állanak. „Die Nächsten”. Ugyanazon nap melegt sem mindenki érzi egyformán. Ne legyen azoubau akadály azon esetleg keletkezhető félreértés mintha a Kör templomnak, iskolának tartaná magát. Iseri a templomot nem csupán tornyáról s nem az, nem is tartja magát annak, nem is ezek közvetlen céljára tör, de igenis törekszik arra, hogy benne a különböző állású egyének a szeretet alapján megférjenek, mint akár a templomban. És megtérnek.

Megvizsgálta, megvan-e benne az életrealóság, szükségese-e.

Nem maga felelt rá, a Kör története adta meg a választ s azon örvendetes jelenség, mely a tagságra való önkéntes, folyton erősbuló ajánlkozásban jelentkezik. A szük keret neu engedi, hogy mindezek következtájának minden részletét levonjam, de hát értelmes emberek olvasnak Az általános, örvendetes kép szemlélete után néhány részlettel foglalkozott.

Alapszabályait oly értelemben soha meg nem változtatja, mely katolikus jellegének változását vonná maga után. Sem vallásellenes, sem hazafiatlan lapot nem járát. Hogy példát mondjunk, panszláv vagy más pánlapot meg nem tür akkor sem, ha elkövetkeznék oly szerencsétlen idő, midőn ilyent merészkednék valaki a Kör asztalára kivánni.

Rendes tagjai továbbra is katolikusok, de azért minden tisztességes embert szívesen lát. Tanácskozásra gyülekező testületnek helyet enged, mint eddig. Sőt meg akarja szüntetni azon genant helyzetet, melyben az érezhetné magát, a ki látogatja a Kört és nem járul kiadásai fedezéséhez, vagy talán némely tag! a ki emiatt esetleg összehasonlítta magát. Felvilágosítással akár az elnökség, akár a választmány szívesen szolgál. Elnök Kács István. Megállapította a Kör felolvasásait, mulatóságait stb.

Ezek megbeszélésére szűkebb bizottságot jelölt ki. Eddigi megállapodás szerint az elsőt 1900. január 7-én tartja. Lásd lapunk más rovatában.

Később — no de ezt majd akkor áruljuk el. Helytelenül teljesítenem azonban referálni tisztetemet, ha a szeretet, tisztesség és jó izlés nevében nem tiltakoznám azon jelzötlen állítás ellen, mely menageria-systemával merészel vádolni bárkit, ki a különböző egyesületeket közös födel alá, de különböző igényü s berendezésü lakosztályba óhajtáná vinni. Sajnálom, hogy ily primitív és kevésbé esztétikus dologgal kell a szives olvasót foglalkoztatnom, de kénytelen vagyok a félreértések eloszlatására elmondani, hogy a menageriát nem a különböző lakosztályok alkotják, hanem az állatok és fenevadak.

Nem voltam menageriás, de azért jól tudom milyen példányt tanácsos oda beszerezni. Ha ezek az állatok egy táj, akkor egy helyen, ha több, több lakosztályban — de egyaránt csak menageria. A ki ennek hangját viszi bele vitatkozásába, az rálephet oly tőrre is, hova mindenki nem követheti s azért hát ezzel végeztem s bocsánatot kérek a jó izlésű olvasótól, hogy valaki ezt a kellemetlen szagú dolgot először tollára vevén, engem is hasoulóra kényszerített.

HIREK.

— **Olvasóinkhoz.** E lap folyó évi május hó 28-án megjelent számában kijelentettem, hogy a szerkesztésnél 1900. évi január 1-vel felhagyok. Ez az idő elérkezett és én most bucsút mondom a *Közsej és Vidéke* nek, bucsút az olvasó közönségnek, megköszönve ez utóbbinak és munkatársaimnak a támogatást, melyben 10 évi szerkesztői működésem alatt részesítettek.

Wittinger Antal.

— **A karácsonyi ünnepek.** Kemény téli időnk volt karácsony ünnepén. A kis Jézus, aki égi fényben ereszkedett le hozzánk, kevés embert talált az utcákon, honnan mindenki menekült a meleg szobába. Ott várta be karácsony estéjén a Jézus eljövételét, ott melegedett a családi örömeik tüzeinél. Két jótékony nőegyesületünk a szegényeknek is szerzett ily örömet, hogy ezek is könnyebben szenvedjék el a kemény telet. Számos gyermeket ruháztak fel, sok családnak juttattak élelmi szereket. Ami kicsalta az embereket a meleg szobából, az az éjféle haragszó volt, mely a templomba hívott. A nagy hideg miatt azonban templomaink nem teltek meg ünnepi istentisztelet alatt annyira, mint egyébkor. Az öregebbek, a gyengélkedők, no meg a kényesebbek nem mertek dacolni a dermesztő hideggel s szépen otthon maradtak. Nagykarácsony ünnepén már inkább megjött a bátorságuk s megbirkóztak a zimankós idővel. Eljárt mindenki a templomba, még olyan is, akit a jó idő sem csal el oda s akkor is otthon vagy az utcán ténferög. A szép ünnep a családoknak sok kedves vendéget is hozott, akik távolabbról jöttek el hozzánk emelésére az ünnepeknek. Ők voltak az ünneplés és piheűs óráinak legkedvesebb tüzerezői.

— **A szent év.** XIII. Leó pápa és a német császár az új század kezdetét 1900. év január 1-re mondják. Ugyancsak a pápa a jelen századot bezáró jövő évi jubiláris évnek jelentette ki, melynek folyamán egymást követik az ünnepek. Püspöki rendeletre ma, Szilveszter napján és az új év között való éjjelen a plébániai-templomban 12 órakor ünnepélyes mise lesz s ugyanakkor templomaink tornyaiban megszólalnak a harangok.

— **Megyebizottsági tagválasztás.** Közsej város részéről néhai Pötzelberger Károly helyére egy megyebizottsági tag volt megválasztandó és ezt a választást mult csütörtökön Miske Kálmán báró elnöklése mellett ejtették meg. Minden nagyobb előkészület nélkül, csak úgy hevenyében két jelöltet állítottak fel, *Miske Kálmán* bárót és *Molnár Béla* bencés tanárt. A választás nagy érdeklődés mellett és teljes rendben folyt le. Leadtak 212 voksot és pedig 186-ot Miske Kálmán báróra, 26-ot meg Molnár Bédára. A megválasztott megyebizottsági tag tehát *Miske Kálmán* báró, kit a választási helyiségben, a városjegyzői irodában mindjárt számosan üdvözöltek.

— **Tisztújítás.** A Polgári Kör e hó 26-án tartotta alakuló gyűlését. Sajnálattal kellett konstatálni, hogy a Kör tagjai ez alkalommal is csak csekély számban jelentek meg. A megjelentek azonban örömmel vették tudomásul a Kör kebelében megindult reformáló mozgalmat s ahhoz minden pontban hozzájárultak. A választás jelentése és kisebb ügyek elintézése után következett a tisztikar megválasztása a következő eredménnyel: elnök: Korchmáros Gáspár, alelnök: Freyler Lajos, háznyar: Waisbecker Ede, titkár: dr. Hegedűs János, pénztáros: Róth Jenő, választmányi tagok: Floderer Jenő, Gerencsér Úz, Hrabovszky Sándor, Kárpáti Sándor, Markovits József, dr. Mátyás Engelbert, Michaelis Izidor, Pfeffel János, dr. Stühr Lajos, Tipka Ferenc, póttagok: Nagy Adorján, Németh Imre, Freyberger Sándor és Unger Elek.

— **Correctura.** Lapunk legutolsó számának a rendkívüli közgyűlésről referáló hírébe egy fölösleges szó csuszott be. Ennek kihagyásával az illető passus így szól: „A képviselő-testület tudomásul vette a törvényhatósági bizottságnak az 1897. és 1898. évi számadókra és az 1899. évi költségvetésre vonatkozó határozatát.”

— **A Polgári Kör új választmánya** f. hó 28-án gyűlést tartott, hogy a Kör programjának kiviteli módjait fölött döntson. A gyűlés fontosabb határozatai: A helyiség lehetőleg sűrűsége úgy alakíttatik át, hogy az olvasó és játéktérben kívül legyen a körnek tárgyaló-terme is, melyben esetleg terített asztalok mellett a tagok társas szórakozást is találjanak. E végből a körkötő helyiségeit a Struc-szállóval, a mivel egyúttal lehetővé tétetik, hogy az eddig különféle helyeken tartott kisebb összejövetelek ezentúl a kör helyiségeiben tartassanak meg. A könyvtár rendezését s alkalmas módon való kibővítését Floderer Jenő vállalta magára mint ideiglenes könyvtárnok. A Polg. Kör társadalmi életünk feltámasztását tűzvéni ki célul, gondoskodni időközönként társas szellemi és egyéb szórakozásokról, irodalmi s művészeti estélyeket, matinékat s téli mulatóságokat kíván tartani s ezen célra vigalmi bizottságot szervezett, melynek tagjai Kárpáti Sándor elnöklése alatt: Floderer Jenő, Freyler Lajos, dr. Deutch Ernő, ifj. Eitner Gusztáv, Nagy Adorján, ifj. Seper László, ifj. Unger Károly, Unger Elek, dr. Schneller Aurel és Kukuljevits József,

— **Szegények karácsonya.** A községi hölgyvilág igen kedves ünnepeket szerzett szegényeinknek, legkiváltképen a szegénysorsú gyermekeknek. Nagy azon helybeli szegények száma, a kik az ünnepeket megelőző napokon és a szent estén jöttevő nőegyesületeink adományait élvezték. Meleg ruha, élelmi szer jutott nekik, melyek mellett nyugodtan sőt viláman tölthették a szent ünnepeket s megküzdhetnek a tél zordonságával. A *női kószorú* néven jót cselekvő egyesület már 23-án osztogatta ki karácsonyi ajándékait a kiválasztott szegényeknek. 24-én a kath. jótékony nőegyesület nyitotta meg a szegények számára készített ruhaneműekből és beszerzett ételneműekből álló gazdag tárlatát az elemi fiúiskola egyik földszinti termében. Sok nézője akadt a tárlatnak estefelé, mikor felgyújtották a menüzetig érő nagy karácsonyfa gyertyácskait és kiosztásra került a sok összegyűjtött holmi. Ott voltak a nőegyesület választmányi tagjai, özv. Nykodem Jánosné elnökkel az élükön. *Kincs István* városi plébános, aki egymaga szerzett 3 szegény gyermek részére teljes öltözetet, sok vendég és a karácsonyi adományban részesülő gyermek-sereg 5 órakor a fényben úszó fenyőfa hátterében harmoniumtól kísérvé kedves ének hangzott fel. A közönség elmélyedve hallgatta a szép éneket, mely az angyalok dicséretére énekére emlékeztetett. Most előállott egy szegényesen öltözött flucska és szépen betanult, de egyszerű szavakban köszönetet mondott a karácsonyi adományért, igérve egyúttal, hogy a vett jökért gyermek-társáival hálás lesz *Kincs István* városi plébános szólalt fel azután, aki a nőegyesületet, ajándékait képtelenesen a napkeleti bölcsékéihez hasonlította s szintén megköszönte a kis Jézus nevében tett jót. Végül még egyszer felcsendültek a szép női hangok, mire *Kincs István* plébános az énekkar két tagjának, *Prenner Paulának* és *Schlapper Jozefának*, akik önbuzgalomból a templom énekkarában is résztvesznek, egy-egy díszes, női aranyórát adott át. Ezzel vette kezdetét az ajándékosztás, mely nagyobb örömszibajt okozott, mikor a szegény gyermekekre került a sor. 7 óra felé járt az idő, mikor a szegények karácsonyfa lekopaszta állott, az iskola-terem elsötétült, de otthon, számos szegénynél az örömeik tüze pislogott fel.

— **Köszönetnyilvánítás.** A szegények karácsony-fájára adakozó n. é. közönség mely halála kötelezte a községi jöttevő nőegyesületet, melynek nevében minden adományért szívből mond köszönetet.

özv. Nykodem Jánosné.
egyesületi elnökne.

— **Nyilvános-köszönet.** A helybeli női-kószorúcska inditva érzi magát, hogy egyesek ama ajándékaikért, melyet karácsonyi adományképen szegényeink részére juttatni kegyesek voltak, hálás köszönetet tolmácsolja.

Hanely Antalné.
egyesületi elnökne.

— **Színeszet.** *Halmi Imre* színigazgató, ki jelenleg N.-Kanizsán működik, január hó 10-ike táján, jól szervezett társulatával, hat tagból álló zenekerával s kitünő műsorral Közsegre érkezik s itt megkezdí mintegy négy hétre terjedő előadásait. Végre egy jól szervezett tiszteses társulat, melyre már szüksége volt városunk közönségének. Nem előlegezünk semmit, de megvárjuk, míg a szintársulat bemutatkozik s reméljük, de sőt tudjuk, hogy olyan partfogásban fognak részeseülni, a milyent megérdemelnek. Jó előadásokért jó jövedem, rossz előadásokért üres kassza a jutalom. Mi következetesen reméljük a legjobbat. A társulat névsora ez: Nők: *Halmainé, Kövi Juliska, Tordai Béláné* énekesnők, *Tuboly Klementin* drámai színésznő, *Kövi Kornelia* naiva, *Szepesi Paula* társalgási szende, *Nagy Linda* anya-színésznő; s öt tagu női kar. Férfiak: *Sárközy Alajos* bariton, *Tordai Béla* tenor, *Szabó Ferenc* szerelmes, *Kabányi László* honvivan, *Tiszai Miklós*, *Nagy Gyula* komikusok, *Halmi Imre* jellemszínész. Öt tagu férfi-kar. Titkár: *Miklósi Gyula*. Karnagy: *Palotai Antal*, hat zenészszel. Repertoír: *Balek, Dunanal apó, Gécsák, Böregér, Orfeusz, Pepita, Szulamith, Talmi hercegnő, Varázsgyűrű, Kertész lány, Szegény Jonathán, Görög rabzsolga, operettek, Kuruc furtang, Három Kázmér, Diplomás kisasszony, Gyimesi vadvirág, Kis madaram, Kukta kisasszony, Jani és Juci, Aranylakodalmom, Ezer év, népszínművek és látványosságok. Kulisset ur, A becsület, Gyurkovics leányok, Himfi dalai, Dolovai nábob, Első vihar, Három testőr Kikapos patikárus, Mozgó fényképek Marianna, Nőszabó, Aranykakas, Artur karandjai, Nők barátja, vígjátékok és drámák.*

— **Peterfy Sándor ünneplése.** Az *Főtűz-alap* országos tanító-egyesület, működésének negyed százados fordulója s a *Tanítók Háza* létesítése ötletéből Magyarország tanítószága *Peterfy Sándort*, az alap és az új intézmény fardhatatlan előmozdítóját e hó 28-án Budapesten nagy ovációban részesítette. Az ünneplés színhelye az Akademia heti ülésterme volt, hol a közoktatásügyi miniszter képviselője és a különböző küldöttségek üdvözölték az ő-z mestert. A községi összes tanítók táviratilag üdvözölték *Peterfyt*. *Nemes-Csó* nagy szülöttét szép ünnepe alkalmával.

— **Dalestély.** A községi Concordia térfidalegyesület 1900. évi január hó 6-án saját pénztára javára a *Waisbecker-féle* vendéglő helyiségeiben táncmulatsággal egybekötött dalestélyt rendez. Kezdeté fél 8 órakor. Belépő díj nem tagok részére 80 kr., tagok részére 40 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Műsor: Király induló, Sängers Abendlied. Hazámhoz. Vándorlások. s Gredl. Induló.

— **Plébánia adományozás.** *Kurcsy Vendelin* kóhalomi segédlelkésznek *Esterházy Miklós* herceg kegyur a borbolyai plébániát adományozta.

— **Kezdődnek a kellemes esték.** A „Kath. Kör” eddigi megállapodás szerint 1900. évi január 7-én változatos műsorral — felolvasás, fizikai fényképrétek, ének, zene, táncmulatság, — könyvtára javára estélyt rendez saját helyiségeiben s a bálház nagy termében. A meghívók kibocsátása után a jegyek kaphatók *Róth*

Jenő könyvkereskedő úrnál s napos napján este a pénztárnál.

— **Sörgyári közgyűlés.** A községi sörfőzde részvénytársaság mult csütörtökön délelőtt tartotta IV. évi rendes közgyűlését a városháza gyülestermében *Eitner Gusztáv* elnöklésével. A részvénytársaság idei mérlege 582 koron 93 fillér veszteséget tüntet ki, ami veszteségnek elvégre nem sok. *Baumgartner János* részvényes ezután tételenként kifogásolta a gazdálkodás egyes módjait, melyre nagyjából részvényesek feleleteket kapott. A közgyűlés folyamán szoba került a sörgyár gépfelszerelésre is. *Müller Károly* gyárigazgató oda nyilatkozott, hogy a gépek infámissan rosszak, különösen a kazánt folytonosan javítani kell, ami sokszor hátráltatja az üzemet. Hibásnak tartja a gyárépítés vezetőit, hogy *Novák-féle* céget nem tette felelőssé a gépek tartósságáért s nem vonta őket az érdekeltségbe. Nevezett gépgyárnak egyetlen részvénye sincs, a gépekért jót nem állottak, tehát most nem is lehet őket felelősségre vonni azért, hogy egy jórészt hasznavehetetlen gépet szállítottak. A közgyűlés természetesen sajnálattal veszi ezt tudomásul. *August János* részvényes a felmentvény megadását javasolta de miután nézeteltérések merültek fel szavazásra került a dolog. Harminchét részvényes közül harmincharom 1581 szavazattal a felmentés mellett, négy részvényes 381 szavazattal ellene szavazott, s így az igazgatóság 1200 szavazat többséggel a felmentvényt megkapta. Megválasztották az igazgatóságban a négy tagot újra, kiknek mandátuma ezúttal lejárt, névszerint: *Bobus Ignác*, *Eitner Gusztáv*, *Pusch Károly* és *Szeybold Frigyes*; az elhunyt *Radike Otto* igazgatósági tag helyébe egyhangulag *Eitner János* nyug. középiskolai tanárt. A felügyelő-bizottság tagjai: *Martinkovits Mátyás*, *Miklós Mátyás* és *Unger Károly*. Póttagok: *Freyberger Sándor* és *Baumgartner János*. Kisorsoltak tizenegy elsőbbségi részvényt a következő számokkal: 1619, 1143, 1396, 1914, 386, 1803, 1002, 371, 372, 1662, 1738.

— **Köszönetnyilvánítás.** Egy új időszak küszöbén állván, nem mulaszthatjuk el forró köszönetet mondani mindazon nemesszívű jóakaróinknak, kik eddigleg kegyes adományaikkal hozzájárultak az építendő iskolaházunk és kápolnánkhoz. Isten fizesse meg szakszorosan!

A sz.-dóm-s-rendi szerzetesnők társasága.

— **Halálozás.** *Safárovic Károly* dr. főorvos, ki még mint ezredorvos hosszabb időn át a községi katonai alreáliskola orvosa volt, december hó 26-án, 67 éves korában elhunyt *Grächen*.

— **Áthelyezés.** *Floderer Jenő* gyógyszerészt a temesvári 21 számú helyőrségi kórház gyógyszer-tárától áthelyezték a soproni 18. honvédegyorvos hadkiegészítő parancsnokság tartálékába.

— **Új szerkezetű négyes kerék.** *Herzfeld Aladár* egy általa szerkesztett négyes keréknek a tervrajzát küldte be hozzánk. Maga a rajz négy ülésessel mutatja be az újfajta kerékpárt, mely azonban, mint a leírásban mondja 6—8 személy részére is előáltható. Az új szerkezetű gép keréktávolsága 110 cm. tehát olyan mint egy rendes kocsiké. Alkotó elemei a rendes kerékpár anyagok, acélszerkezet, pneumatikus abroncsokkal. Hogy az új fajta gép a gyakorlati használatban meunyre válne alkalmassá, a kísérlet mutatná meg. Így a rajzban elég jól fest.

— **Hirdetmény.** Közsej szab. kir. város tanácsa részéről a dr. *Dallos Károly* és neje nevét viselő kihalásaitási alapítványra pályázat nyitattik.

1. Az alapítványért pályázhatnak községi-illetőségi kifogástalan erkölcsű, szegény róm. kath. vallásu polgári leányok.

2. Az alapítvány kamatait a tanács csak azon esetben folyósítja, ha a pályadíj nyertes egy év alatt tényleg férjhez megy. Ha egy év alatt férjhez nem megy, az alapítvány kamataira — 40 frtra — igényét elveszti, és új pályázat iratik ki.

3. Az igény vesztett a legközelebbi határidőben ismétellen pályázhat.

4. A pályázati kérvények f. évi január 25-ig 5 óra hólyeggel ellátottak a városi tanácshoz beadandók.

Közsej szab. kir. város tanácsának 1899. december 14-én tartott üléséből. — *August János* jegyző.

Irodalom és művészet.

— **A Divat Ujság** hatodik évének 25-ik száma a szokásos dús tartalommal megjelent. Rendkívül gazdagsága nyolcdoldalas főlapján a legújabb divatot számos képpel, bő magyarázattal ismerteti, a mit megkönnyít a kétoldalas szabásmintáiv. Színes divatképe hónaponként a legremekebb öltözékeket ábrázolja, míg kézimunka-mellékletén az egyszerűtől egészen a pompásig való kézimunka-magyarázatokat hozza oly könnyen megérthető modorban, hogy az ma már számos leányiskola tanítóalapjává vált. E mellett olvasói mulattatásáról sem feledkezik meg. A minden számhoz mellékelt szórakoztatot kedves novellák, háztartási tudnivalók és egyéb jótanácsok töltik ki. A hónaponként kétszer megjelenő *Divat Ujság* nagyon olcsó. Postán való szállítással negyedévre 1 forint 10 krajcár. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4. szám.

— **Örökzöld** címen új szórakoztató képes szépirodalmi heti folyóirat indult meg Budapesten *Buday Aladár* „Magyarország” belmunkatársának szerkesztésében. Megjelenik minden hó 1-én és 16-án kétféle füzetekben. Előfizetési ára 5 kor, évenként. Mutatványszámot küld a kiadóhivatal Bpest, IV. kerület, Ferenciek-tere 8. szám.

— **Izraelita Történelmi Könyvtár.** Szerkesztik: *Kuthi Zsigmond* és *Spitz Gyula*. Megjelenik 3 ivre terjedő önálló egészet képező füzetekben. Kiadja a Csokonai-Nyomda Debrecenben. Előfizetési ára négy-négy füzetie 2 korona. Egyes tüzet ára 50 fillér.

Hangok a közönség köréből.

Köszöno irat Amerikából.

Az eredeti levél másolata, szóról-szóra magyarra fordítva.

Wilhelm Ferencz urnak, gyógyszerész
Neunkirchenben Alsó-Ausztriában.
New-York, 1898. máj. 18.
Legjobb uram!

1895. évi novemberében köszvényben annyira megbetegedtem, hogy kénytelen voltam ágyba feküdni. Teljes nyolc hónapra át egy helyen mozdulatlanul fekszem, nem lévén képes egy hüvelknyire sem odább mozdulni; testem súlya 175 fontról 130 fontra szállott alá, jeleül a szörnyű fájdalmaknak, miket mind ez éveken át szenvedtem. Egy gyógyítási modort sem mulasztottam el, — de azok használata után hallottam ugyanis valami Liniments Electric-ről, török fürdőkről stb.-ről — és minden orvosi kezelés dacára, nem éreztem javulást, úgy, hogy az utolsó kezelő orvos azt mondta, hogy nem fogadna el tőlem több pénzt, mert az céltalanul van kiadva.

Ekkor egy barátommal találkoztam, aki Wilhelm antiarthrikus antirheumatikus vértisztító teajára figyelmeztetett, egyszerűen mely a köszvény ellen csálhatatlannak bizonyult. Elbeszéltem neki kísérleteimet más zerekkel s alig volt bizalmam közlése iránt. Ugy eszik, mintha a sors keze diktálta volna, hogy nek irjak, hogy szíven még remélt, hogy létezik segítő, aki engem meggyógyít. S én úgy találtam, hogy ilyen mentő tényleg létezik. Szóval ki nem fejezhetem a szörnyű fájdalmakat, miket az utolsó 3 évben szenvedtem, de most már mi sem zavarhat s én e pillanatban azt hiszem, hogy úgy érzem magamat, mint újszülött, nem adva Wilhelm antiarthrikus antirheumatikus vértisztító teáját semmi kincsért a világon.

Legyen oly jó uram, és küldjön nekünk posta fordultával b. C. Q. D. 1 tucat (12 csomót) Wilhelm-féle antiarthrikus antirheumatikus vértisztító teájából.

Legjobb egészséget és hosszú életet kívánva, tisztelettel vagyok

Gordon József M., 179 orchard st.
New-York, amerikai egyesült államok.

Kapható minden gyógyszertárban.

Főraktár Kőszegen: Floderer Jenő
gyógyszerész urnál. (Csacsinovits-félegyógyásztár.)

Értesítés!

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy 1900-ik évi január hó 5-én Kőszegről 5 hétre eltávoztam.

Kiváló tisztelettel:

Scharpf Jenő, fogtechnikus,
Kőszegen, Kécs-Adelfy-utca 46. sz. alatt.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves, haziaszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-dörzselőként alkalmazatik közönségnél, orvosnál, tagzaggatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzselésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi napszerű készlet, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenként árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; fő raktár: Török József gyógy-szerkezeti Budapest. Bevásárlás alkalma-val igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bertekü utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkardosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vagyis Richter cégjegyzékével mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, BUDAPEST.

Kapható Kőszegen: Floderer Jenő gyógyszerárban.

Előfizetési felhívás a

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön együttréve élvezettel olvashatja.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” minden évben négy külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjazatul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postája”-ban.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” előfizetési ára a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és külön beköthető „Regénymelléklet”-tel együtt:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 frt — kr.
Negyedévre	1 frt 50 kr.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” annak, a ki az előfizetési összeget és azo kívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK”
kiadóhivatala
Budapest, V., Vadasz-utca 14. (Saj. ház.)

Utolsó hét.

6

huzásra érvényes jótékonycélu — sorsjáték a
budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára
— sorsjegy ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény a 20.000 kor. stb. ért.

Kivánatra 20% levónással készpénzben kifizetetik.

Első huzás

visszavonhatatlanul
már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

a jótékonycélu sorsjáték
kezelősége

IV. ker., Kossuth Lajos-utca I. sz.

Sorsjegyek a lap kiadóhivatalában
la kaphatók.

Hirdetmény.

A „nagy-csömötei gyöngyös-melléki öngyógyító szövetkezet” jövő 1900. évi január hó 1-én az üzletkörében fenálló

IV. befizetési osztályát

nyítja meg, melyben való részvételre a t. c. közönséget tisztelettel meghívja.

Beiratások december és január hónapokban bármikor eszközölhetők, részint Nagy-Csömötén az üzleti helyiségben, részint Kőszegen, Fuchs Ferencz fűszerkereskedő úrnál, a hol bővebb felvilágosítások készséggel adatkak.

A befizetések — egy heti részlet 10 kr. — a rendes üzleti órák alatt öt egymásutáni évben teljesítendők, a mely körülmény a szövetkezet azon kiváló előnye, hogy mind a tömeggyűjtésre, mind pedig a kölcsön vett összeg lassanként való letörlesztésére folotte alkalmas.

Nagy-csömötén, 1899. évi decz. hóban.

Az igazgatóság.

„AZ ANKER”

élet- és járadék biztosító-társaság.

Magyarországi vezérképviselőség: BUDAPEST
VI. ker. Deák-tér 6. szám.

(Anker-udvar), a társaság saját házában.

Összes vagyon 1898. végén . . . 65 millió forint.
Biztosítási állomány 1898. végén 243 millió forint.
Eddigi kifizetések 103 millió forint.

A nyereményrészesüléssel biztosítottak A. osztalékterv szerint, mint 20 év óta, 1899-ben is az évi biztosítási díj 25%-át kaptak készpénzben kifizetve. B. osztalékterv szerint (évenként emelkedő osztalék) 1897, 1898 és 1899. években az összes, az egész biztosítási tartamon keresztül befizetett díjak 3%-a, illetőleg az évi díjnak 9%, 12% és 15%-a fizettetett ki készpénzben.

Előnyös kiházasítási és vegyes biztosítások.

Olcsó díjak, nagyon kedvező feltételek, a képzelhető legnagyobb biztonság.

Prospectussal és felvilágosítás-ai szolgál a fenti magyarországi vezérképviselőség, (hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők), valamint a társaság képviselője. Kőszegen: Neumann L. H.

HAL-ELADÁS.

A tata-tóvárosi hitb. uradalom
igazgatósága

elad nagyobb mennyiségű, drbkint 2 és 5 kg.
közötti súlyú

PONTYOT.

Csak 50 kg. felüli mennyiség rendelhető.

A közelebbi feltételeket megírja a
tata-tóvárosi uradalom
igazgatósága

T A T Á N, (Komárommegye.)

Minden köhögő betegnek

a Kaiser-főle

MELL-CZUKORKA

a legmelegebben ajánlható.

2480 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány
erősítik meg a biztos hatást köhögés,
rekedtség és nyalkásodásnál.

Egy csomag ára 10 és 20 kr.

Biztos eredményt

nyújtanak az általánoson jónak talált
Kaiser-főle

pfeffermünz-czukorkák
étvágytalanságnál és gyomorbaajoknál.

Egy csomag ára 20 kr.

Kapható Kőszegen:

Jánosa Gyulánál.

Köhögés, rekedtség, hurutos állapotok, zavart, emésztés, vérszegénység,

elgyengülés stb. ellen

a legjobb szer

cognac-maláta-kivonat.

Egyedüli főraktár:

Waisbecker Ede

fűszer-, csamege-, bor- és terménykereskedésében
KŐSZEGEN.

2485 99.

III.

Árverési hirdetmény kivonata.

A kőszegi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kappel József pinkafői lakos végrehajtónak Kappel János vörösvágási lakos végrehajtást szevedő elleni 230 frt 70 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. bíróság területén lévő Vörösvágás községben fekvő a vörösvágási 58. számú tjkben A I. 3—19., 23—31. és 33. sorsz. 4. házsz. Kappel János tulajdonául felvett 4/8. telki ingatlanra az árverést 745 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan

az 1000. évi január hó 11. napján d. e.
10 órakor Vörösvágás község házában

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 74 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett ár folyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a banatpéznnek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1899. évi okt. hó 11-én.

A kőszegi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Deutsch Ernő,
kir. albiró.